

ไทรย้อยใบใหญ่

ไม้ต้นเล็กไม่ผลัดใบ สูงได้ถึง 10(30) เมตร มีรากอากาศจำนวนมาก มักมีรากอากาศไม่มากนัก เปลือกสีเทาอ่อน เรียบ ใน กว้าง 1.6-5 เซนติเมตร ยาว 4-12 เซนติเมตร ออกสับเวียนรอบกิ่ง หรือแผ่นนาบที่เดียวบนกิ่ง รูปรีถึงขอบขนานหรือกึ่งรูปไข่ ปลายเรียวแหลม โคนทู่หรือกึ่งแหลม ในแก่นเนื้อคล้ายหนังบางเป็นมันด้านบน เกลี้ยงทั้งสองด้าน ในแห้งสีเขียวอมเทา มีเส้นกลางใบสีเหลือง ในเมื่อแห้งจะเป็นค่อนข้างนูนอย่างน้อยใกล้โคน ขอบค่อนข้างม้วนใกล้โคน ก้านใบและทุกใบแห้งสีออกดำ ไม่แตกแขนง เส้นใบช้ำ 8-16 คู่ เส้นบางและค่อนข้างนานกัน ทำมุม 65-80° กับเส้นกลางใบ เชื่อมกันเป็นเส้นใบข้างและแยกออกจากกันได้ยก ก้านใบยาว 0.6-1.8 เซนติเมตร เกลี้ยง เมื่อแห้งสีน้ำตาลอ่อนถึงออกเหลือง หุบใบยาว 0.8-1.5 เซนติเมตร ร่วงเร็ว ผลอาจมีคอกแคนคล้ายก้านสันยาน้อยกว่า 1 มิลลิเมตร ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ ที่ง่ามใบ ทรงกลมถึงกึ่งรูปไข่ ปลายมักบุ่ม สีแดงเข้มถึงม่วงเมื่อสุกเต็มที่ เมื่อผลแห้งสีออกดำ มีใบประดับที่โคน ขนาด 0.5-2 มิลลิเมตร ติดทน หายากในป่าดิบเรียงยอดเขาทิปปูนในภาคใต้ จังหวัดสตูล

ข้อมูลอ้างอิง : ก้าวทันโลก, ไบเบิล, ไฟป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อุบัติธรรมพิพิธภัณฑ์พันธุ์ชีว, จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : https://toptropicals.com/catalog/uid/ficus_kurzii.htm

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

